

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

24368 REIAL DECRET 3485/2000, de 29 de desembre, sobre franquícies i exempcions en règim diplomàtic, consular i d'organismes internacionals, i de modificació del Reglament general de vehicles, aprovat pel Reial decret 2822/1998, de 23 de desembre. («BOE» 313, de 30-12-2000).

Aquest Reial decret recull en un text normatiu únic la regulació de les franquícies i les exempcions en règim diplomàtic, consular i dels organismes internacionals, fins ara regulades en disposicions de rang i contingut divers, unifica el procediment per a la seva aplicació i en simplifica la gestió.

En el nostre ordenament jurídic les franquícies i les exempcions en règim diplomàtic, consular i dels organismes internacionals tenen el seu fonament en els convenis de Viena de 18 d'abril de 1961, sobre relacions diplomàtiques, i de 24 d'abril de 1963, sobre relacions consulars, així com en els convenis internacionals subscrits per Espanya constitutius dels organismes internacionals, o en els acords de seu d'aquests, que, juntament amb el Reglament (CEE) 918/83 del Consell, de 28 de març, relatiu a l'establiment d'un règim comunitari de franquícies duaneres, i les lleis 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit; 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials; 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de les Canàries, i 8/1991, de 25 de març, de l'impost sobre la producció, els serveis i la importació a les ciutats de Ceuta i Melilla, que traslladen al nostre ordenament legal els compromisos adquirits per Espanya en aquests convenis internacionals, són la base jurídica que sustenta la nostra regulació reglamentària actual i aquest Reial decret.

En l'actualitat, per reglament, les franquícies duaneres en aquests règims estan regulades en les Ordenances generals de la renda de duanes, aprovades pel Decret de 17 d'octubre de 1947; les franquícies i les exempcions relatives a l'impost sobre el valor afegit, en el Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre; les corresponents als impostos especials, en el Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol, i les de l'impost general indirecte canari i de l'arbitri sobre la producció i la importació a les illes Canàries, en el Reial decret 2538/1994, de 29 de desembre. Aquesta normativa reglamentària es complementa amb diversos decrets i ordres, i configura un conjunt heterogeni tant referent al seu rang competencial com a la regulació substantiva i procedimental que efectuen, malgrat fonamentar-se sobre la mateixa base convencional abans assenyalada.

Per tant, aquest Reial decret pretén ser el text únic que, de manera sistemàtica i amb unitat de criteri per a tots els tributs, efectui l'esmentada regulació a nivell reglamentari, sens perjudici de la competència de la Comunitat Autònoma de les Canàries i de les ciutats de Ceuta i Melilla per a la regulació reglamentària dels aspectes relatius a la gestió de les franquícies i les exempcions en els tributs indirectes integrats en el règim econòmic fiscal de les Canàries i en l'impost sobre la producció, els serveis i la importació a les ciutats de Ceuta i Melilla.

En relació amb les exempcions en l'impost sobre el valor afegit, s'ha eliminat la limitació temporal de l'exempció en els lliuraments de mobiliari i estris destinats a l'ús personal o al moblament de l'habitatge habi-

tual dels membres del personal diplomàtic i funcionaris consulars de carrera, per harmonitzar-la amb les franquícies a la importació.

Pel que fa als automòbils, s'han adequat les franquícies i les exempcions a la realitat sociològica i tècnica actual basant-les, especialment, en el principi de reciprocitat. En particular, quant als automòbils matriculats a nom del denominat «personal tècnic administratiu», aquest Reial decret manté els beneficis tributaris que actualment deriven de l'aplicació en els esmentats vehicles del règim de matrícula turística, si bé es configuren com una franquícia o exempció pròpia del règim diplomàtic i consular.

Finalment, s'ha unificat el procediment per a la sol·licitud i la concessió d'aquestes franquícies que, en tots els casos, s'han de tramitar a través del Ministeri d'Afers Estrangers, que les ha de traslladar, juntament amb el seu informe, a l'Agència Estatal d'Administració Tributària per a la seva resolució. Sens perjudici dels règims especials per raó del territori, a aquesta Agència se li atribueix la condició de «centre gestor».

En virtut d'això, a proposta conjunta dels ministres d'Afers Estrangers, d'Hisenda i de l'Interior, amb l'aprovació del ministre d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 29 de desembre de 2000,

DISPOSO:

TÍTOL I

Disposicions generals

CAPÍTOL I

Abast de les franquícies i exempcions

Article 1. *Objecte i àmbit d'aplicació.*

1. Les franquícies duaneres i fiscals a la importació, les exempcions en els lliuraments i les adquisicions intracomunitàries de béns i prestacions de serveis en la fabricació de productes objecte dels impostos especials i en la matriculació de determinats mitjans de transport, en règim diplomàtic, consular i dels organismes internacionals, s'apliquen amb l'abast i les condicions i seguint el procediment que estableix aquest Reial decret.

2. Les exempcions en l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, modalitat de transmissions patrimonials oneroses, en règim diplomàtic, consular i dels organismes internacionals, s'apliquen d'acord amb el que estableix l'apartat B.1 de l'apartat I de l'article 45 del text refós de la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1993, de 24 de setembre.

Article 2. *Franquícies a la importació.*

1. S'admet amb franquícia o exempció de tota classe de drets i impostos la importació dels béns següents:

a) Béns necessaris per a ús oficial de les missions diplomàtiques acreditades i residents a Espanya i de les oficines consulars de carrera.

b) Béns necessaris per a ús oficial dels organismes internacionals reconeguts per Espanya, amb els límits i en les condicions que fixen els convenis internacionals pels quals es creen aquests organismes o els acords de seu d'aquests.

c) Béns en les quantitats que fixi el ministre d'Hisenda com a necessàries per a l'ús i el consum personal dels agents diplomàtics i els funcionaris consulars de carrera, així com dels membres de la seva família que formin part de la seva casa, inclosos els efectes destinats a la seva instal·lació.

d) Béns per a l'ús i consum dels membres amb estatut diplomàtic dels organismes internacionals amb seu o oficina a Espanya. Els límits i les condicions per a l'aplicació d'aquesta franquícia són els mateixos que els que estableix el paràgraf c) anterior, llevat que els convenis internacionals respectius n'estableixin d'altres, que són els aplicables.

e) Mobiliari i efectes destinats a l'ús particular del personal administratiu i tècnic de les missions diplomàtiques i dels organismes internacionals amb seu o oficina a Espanya i dels empleats consulars de les oficines consulars de carrera, així com dels membres de la seva família que formin part de la seva casa que no tinguin la nacionalitat espanyola ni residència permanent a Espanya, importats amb motiu del seu trasllat a Espanya per prendre possessió del seu càrrec. Les importacions s'han d'efectuar en el termini d'un any, a partir de la presa de possessió.

2. La franquícia de drets i impostos a la importació que regula aquest Reial decret no comprèn les despeses d'emmagatzematge, transport i serveis anàlegs.

3. No es poden introduir en aquest règim els objectes i els articles l'entrada dels quals estigui prohibida a Espanya.

4. Les franquícies que regulen els paràgrafs a), c) i e) de l'apartat 1 anterior, excepte les relatives al personal administratiu i tècnic dels organismes internacionals, queden condicionades a l'existència de reciprocitat.

5. Les franquícies i les exempcions que regulen l'apartat 1 anterior i l'article 3 d'aquest Reial decret, relatives als vehicles automòbils, es regeixen pel que disposa l'article 12.

Article 3. *Exempcions de l'impost sobre el valor afegit (IVA) en els lliuraments de béns, prestacions de serveis i adquisicions intracomunitàries.*

1. Estan exempts de l'impost sobre el valor afegit:

a) Els lliuraments de béns la importació dels quals hagi estat exempta d'acord amb el que disposen els paràgrafs a), b), c) i d) de l'apartat 1 de l'article 2 d'aquest Reial decret.

b) Els lliuraments i els arrendaments d'edificis o d'una part d'aquests i dels terrenys annexos, adquirits o arrendats per estats estrangers per ser utilitzats com a seu de les seves representacions diplomàtiques o oficines consulars o com a residència del cap de la missió diplomàtica o del cap de l'oficina consular quan, en aquest últim cas, es tracti de funcionaris consulars de carrera.

S'entén que formen part de la seu d'una representació diplomàtica o oficina consular els locals destinats a allotjar els serveis o les oficines que la integren.

L'exempció s'estén a les execucions d'obra, amb aportació de materials o sense, directament formalitzades entre l'Estat estranger corresponent i el contractista, que tinguin per objecte la construcció, la reforma, l'ampliació o la rehabilitació dels edificis a què es refereix el paràgraf anterior, així com als treballs de reparació o conservació dels mateixos edificis quan l'import, referit a cada operació aïllada, passi de 125.000 pessetes.

c) Els lliuraments de material d'oficina per a ús oficial quan l'import total dels documentats en cada factura superi les 50.000 pessetes.

d) Els subministraments d'aigua, gas, electricitat i combustibles, així com la prestació de serveis de comu-

nicació telefònica i radiotelegràfica efectuats per als locals de les representacions diplomàtiques o les oficines consulars, així com de la residència del cap de la missió diplomàtica o del cap d'una oficina consular, quan, en aquest últim cas, es tracti d'un funcionari consular de carrera.

2. Les exempcions de l'apartat 1 anterior queden condicionades a l'existència de reciprocitat.

3. Les exempcions de les operacions que preveu l'apartat 1 anterior i les condicions per fer-les efectives són aplicables als organismes internacionals amb seu o oficina a Espanya i als membres amb estatut diplomàtic dels organismes esmentats, llevat que els acords de seu estableixin altres límits o condicions, que són els aplicables.

A efectes de l'aplicació del que preveuen convenis o tractats internacionals que només reconeixen l'exempció de l'impost en el cas d'operacions qualificades d'importants, s'entén que compleixen aquest requisit aquelles la base imposable de les quals sigui igual o superior a 50.000 pessetes.

4. N'estan exempts els lliuraments de béns o prestacions de serveis regulats a l'apartat 1 d'aquest article que s'entenguin efectuats en el territori d'aplicació de l'impost, quan els destinataris dels béns o serveis siguin les persones o les entitats a què es refereix l'article 2 d'aquest Reial decret, acreditades o amb seu en un altre Estat membre i justifiquin la concessió per les autoritats competents de l'Estat de destinació del dret a adquirir els esmentats béns o serveis amb exempció.

5. Estan exempts de l'impost sobre el valor afegit les adquisicions intracomunitàries de béns la importació o el lliurament dels quals en el territori d'aplicació de l'impost hagi estat, en tot cas, no subjecte o exempt, d'acord amb el que disposen els apartats anteriors i l'article 2 d'aquest Reial decret.

Article 4. *Exempcions de l'impost general indirecte canari i de l'impost sobre la producció, els serveis i la importació a les ciutats de Ceuta i Melilla en els lliuraments de béns i prestacions de serveis.*

En els seus àmbits territorials respectius s'apliquen a l'impost general indirecte canari i a l'impost sobre la producció, els serveis i la importació a les ciutats de Ceuta i Melilla les mateixes exempcions i normes per a la seva aplicació que les que estableixen els articles 3, 8 i 10 d'aquest Reial decret en relació amb l'impost sobre el valor afegit.

Article 5. *Exempcions dels impostos especials de fabricació en operacions interiors.*

Està exempta dels impostos especials de fabricació la fabricació de productes objecte d'aquests impostos quan la seva importació n'hagi estat exempta, d'acord amb el que disposa l'article 2 d'aquest Reial decret.

CAPÍTOL II

Competències, requisits i normes de procediment

SECCIÓ 1a COMPETÈNCIES I REQUISITS

Article 6. *Competències.*

1. La competència en l'aplicació de les franquícies i les exempcions que regula aquest Reial decret, relatives als drets d'importació, a l'impost sobre el valor afegit i als impostos especials, correspon, en els termes que preveu aquest mateix Reial decret i sens perjudici del

que disposen les normes reguladores dels règims de concert i conveni econòmic, a l'Agència Estatal d'Administració Tributària, denominada en endavant «centre gestor».

2. La competència de l'aplicació de franquícies i exempcions que regula aquest Reial decret, quan es refereixin a l'impost general indirecte canari, a l'arbitri sobre la producció i la importació a les illes Canàries, als tributs que, si s'escau, puguin substituir-los o a l'impost sobre la producció, els serveis i la importació a les ciutats de Ceuta i Melilla, correspon a l'Administració tributària canària i a l'Administració tributària de les ciutats de Ceuta i Melilla, respectivament. Els òrgans a través dels quals aquestes administracions exerceixin aquesta competència també tenen la condició de «centre gestor» a efectes d'aquest Reial decret.

Article 7. *Substitució de béns i efectes.*

Les sol·licituds de franquícia o exempció de béns d'ús, que superin les quantitats assenyalades en els mòduls que s'estableixin d'acord amb el que disposa la disposició final primera d'aquest Reial decret, només es poden admetre quan els béns i els efectes en substitueixin d'altres ja importats, lliurats o adquirits amb franquícia o exempció, als quals s'ha de donar alguna de les destinacions que preveu l'article 8 d'aquest Reial decret.

Article 8. *Destinació ulterior dels béns i els efectes.*

1. Els béns i els efectes d'ús respecte dels quals s'hagin aplicat les franquícies i les exempcions que estableix aquest Reial decret només poden rebre ulteriorment una de les destinacions següents, amb compliment dels requisits fixats per a cada un d'aquests:

- a) Reexportació o exportació.
- b) Abandonament, lliure de tota despesa, a favor de la hisenda pública.
- c) Destrucció sota la intervenció oficial, sense despeses per al Tresor Públic.
- d) Venda o transferència a una altra missió, oficina consular, organisme internacional o persona amb dret al règim de franquícia o exempció.
- e) Venda o transferència a tercers sense dret al règim de franquícia, amb el pagament previ dels impostos corresponents.
- f) Despatx a consum amb pagament dels tributs que correspongui, en el cas de mercaderies importades amb franquícia de drets i impostos.

2. Les destinacions que indiquen els paràgrafs d) i e) han de ser objecte de comunicació prèvia al centre gestor. A aquests efectes, els beneficiaris de la franquícia o exempció han de presentar aquesta comunicació al Ministeri d'Afers Estrangers, amb la indicació detallada de les característiques de l'operació, del destinatari i l'acreditació, si s'escau, del dret a la franquícia o l'exempció d'aquest últim. El Ministeri d'Afers Estrangers ha de remetre'n la comunicació al centre gestor.

3. En el cas de vendes comunicades tal com indica l'apartat 2 anterior, queden subjectes a l'impost sobre el valor afegit, en concepte d'operacions assimilades a les importacions, les adquisicions efectuades en el territori peninsular espanyol o a les illes Balears que corresponguin als lliuraments de béns efectuats per les entitats o les persones la importació, el lliurament o l'adquisició intracomunitària prèvia dels quals s'hagi beneficiat de l'exempció de l'impost que especifica aquest Reial decret.

Les altres operacions tributen d'acord amb la seva vertadera naturalesa i amb l'aplicació de la normativa reguladora de l'impost sobre el valor afegit.

4. La realització de les operacions que assenyalen l'apartat 2 sense comunicació prèvia determina la ineficàcia de la franquícia o l'exempció, amb liquidació i ingrés, a càrrec dels beneficiaris, dels drets i els impostos corresponents al moment en què es van fer els previs lliuraments, les adquisicions intracomunitàries o les importacions exemptes i l'abonament dels interessos que escaiguin, amb aplicació, a efectes de l'impost sobre el valor afegit, del procediment que preveu l'article 73, apartat 3, 4t, paràgraf b), del Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre, per a la liquidació de les operacions assimilades a les importacions.

Article 9. *Cessació d'activitat dels beneficiaris de les franquícies.*

Els agents diplomàtics, els funcionaris consulars de carrera i els funcionaris amb estatut diplomàtic que exerceixin les seves funcions en organismes internacionals amb seu o oficina a Espanya han de donar als objectes d'ús admès amb franquícia o exempció de drets i impostos que regula aquest Reial decret alguna de les destinacions que preveu l'article 8 anterior, en el termini màxim de tres mesos, a comptar de la data de la seva cessació.

SECCIÓ 2a NORMES DE PROCEDIMENT

Article 10. *Aplicació i sol·licitud de la franquícia dels drets d'importació i de l'exempció de l'IVA.*

1. Les franquícies i les exempcions que regulen l'article 2 i el paràgraf b) de l'apartat 1 de l'article 3 d'aquest Reial decret s'apliquen, amb el reconeixement previ de la seva procedència pel centre gestor, amb subjecció al procediment següent:

a) Les peticions de franquícia o exempció s'han de presentar davant del Ministeri d'Afers Estrangers. Han de ser signades pel cap de missió, d'oficina consular, el secretari general o la persona que ocupi la representació i la direcció de l'organisme internacional, amb indicació del nom i el càrrec del destinatari i la declaració que els articles estan destinats a l'ús oficial o al personal. Les sol·licituds poden incloure els consums d'un any o els corresponents al període d'aplicació del benefici, si aquest és menor.

El Ministeri d'Afers Estrangers ha de traslladar la sol·licitud juntament amb el seu informe, en què s'ha de fer referència especial, si escau, a l'existència de reciprocitat, al centre gestor per a la seva resolució.

El centre gestor ha d'autoritzar la franquícia o l'exempció per la quantitat sol·licitada i sense excedir, si s'escau, la quantia màxima del mòdul corresponent. L'autorització ha de ser traslladada als interessats a través del Ministeri d'Afers Estrangers.

Si venç el termini de sis mesos per a la resolució, sense que el centre gestor l'hagi dictada, la sol·licitud s'entén desestimada.

b) Quan es tracti de lliuraments d'edificis o terrenys, l'aplicació de l'exempció queda condicionada, a més, a l'atorgament del document públic corresponent i a la inscripció al Registre de la propietat a nom de l'Estat adquiridor.

c) Els subjectes passius de l'impost sobre el valor afegit que efectuïn les operacions esmentades en el paràgraf b) de l'apartat 1 de l'article 3 d'aquest Reial decret no han de liquidar l'impost corresponent a aquestes ni, per tant, n'han de fer repercutir l'import, i a la factura hi han de fer constar el reconeixement de l'exempció atorgada per l'Agència Estatal d'Administració Tributària

i conservar el reconeixement com a justificant de l'exempció.

d) El Ministeri d'Afers Estrangers, als efectes de l'aplicació de les franquícies i les exempcions per a finalitats personals, ha de comunicar al centre gestor les dates en què comencen a exercir les seves funcions els funcionaris, així com les de la seva cessació.

2.a) Les exempcions que regula l'apartat 4 de l'article 3 d'aquest Reial decret s'apliquen directament mitjançant la presentació del formulari que justifiqui la concessió per les autoritats competents de l'Estat membre de destinació del dret a adquirir els esmentats béns o serveis amb exempció.

b) L'acreditació per adquirir béns o serveis en altres estats membres amb exempció la poden sol·licitar les persones o les entitats a què es refereix el paràgraf a) anterior, acreditades o amb seu en el territori d'aplicació de l'impost, d'acord amb el procediment que determini el ministre d'Hisenda i utilitzant els formularis aprovats a aquest efecte.

3. Les altres exempcions de l'article 3 s'han de fer efectives mitjançant el reembors de les quotes suportades per repercussió, amb la sol·licitud prèvia del destinatari de les operacions exemptes, amb subjecció al procediment següent:

a) Les sol·licituds de devolució s'han de referir a les quotes suportades en cada trimestre natural i s'han de formular en el termini dels sis mesos següents a l'acabament del període a què corresponguin. A aquestes s'hi han d'adjuntar les factures o els documents equivalents originals o una còpia acarada per la missió diplomàtica, l'oficina consular de carrera o l'organisme internacional corresponent, que han de complir els requisits que exigeix el Reial decret 2402/1985, de 18 de desembre, pel qual es regula el deure d'expedir i lliurar factura que incumbeix als empresaris i als professionals.

b) Les factures esmentades o els documents equivalents han de ser tornats als interessats quan aquests ho sol·licitin, una vegada efectuades les comprovacions oportunes i fent-hi constar les expressions «IVA reemborsat» o «IVA no reemborsable», segons escaigui.

c) Les peticions de franquícia o exempció segueixen el procediment que regula el paràgraf a) de l'apartat 1 anterior.

Article 11. *Aplicació i sol·licitud de l'exempció dels impostos especials de fabricació.*

1. Quan es tracti de productes objecte dels impostos especials sobre l'alcohol i les begudes alcohòliques, de l'impost sobre les labors del tabac, de l'impost sobre l'electricitat o dels combustibles inclosos en l'àmbit objectiu de l'impost sobre els hidrocarburs, l'aplicació de la franquícia a la importació que preveu l'article 2 i de l'exempció a la fabricació que estableix l'article 5, ambdós d'aquest Reial decret, s'ha d'efectuar directament amb el reconeixement previ de la seva procedència pel centre gestor, que ha d'expedir l'autorització de subministrament, seguint el procediment que estableix el paràgraf a) de l'apartat 1 de l'article 10 d'aquest Reial decret.

2. El subministrament dels productes a què es refereix l'apartat anterior s'ha d'efectuar de la manera següent:

a) Si es tracta de productes importats o amb estatut duaner de mercaderia no comunitària, des de la duana d'importació o, si s'escau, des d'una zona o un dipòsit franc o des d'un dipòsit duaner.

b) Si es tracta de productes situats en l'àmbit territorial intern, des d'una fàbrica, un dipòsit fiscal o un magatzem fiscal.

c) Els assentaments de data de les comptabilitats dels establiments a què es refereixen els paràgrafs a) i b) anteriors s'han de justificar amb càrrec a les autoritzacions de subministrament corresponents i als exemplars del document d'acompanyament a què es refereix el paràgraf e) següent.

d) Si es tracta de productes que se subministren des de l'àmbit territorial comunitari no intern, els beneficiaris de les exempcions els poden rebre directament en règim suspensiu. En aquest cas les autoritzacions de subministrament s'han d'expedir en la forma del «certificat d'exempció» a què es refereix el Reglament (CE) 31/96 de la Comissió, de 10 de gener, relatiu al certificat d'exempció d'impostos especials, i que s'ha d'adjuntar al document d'acompanyament a què es refereix el paràgraf e) següent.

e) En tots els casos que preveu aquest apartat, els productes han de circular des del lloc d'expedició fins a la seva destinació emparats per un document d'acompanyament. El beneficiari de l'exempció ha de tornar a l'expedidor l'exemplar número 3, una vegada signat el certificat de recepció.

3. Quan es tracti de carburants inclosos en l'àmbit objectiu de l'impost sobre hidrocarburs, l'aplicació de la franquícia a la importació que preveu l'article 2 i de l'exempció a la fabricació que preveu l'article 5, ambdós d'aquest Reial decret, s'ha de fer mitjançant la devolució de les quotes de l'impost incloses en el preu dels carburants adquirits, d'acord amb el procediment que estableixen els paràgrafs següents.

a) L'adquisició dels carburants s'ha de fer mitjançant la utilització de les targetes de crèdit, de dèbit o de compres a què es refereix l'apartat 2 de l'article 5 del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.

b) La missió de cada país, o el representant de l'organisme internacional acreditat a Espanya, ha de remetre al centre gestor, a través del Ministeri d'Afers Estrangers, mitjançant una «nota verbal», una sol·licitud d'aplicació del benefici, en què s'han de detallar els vehicles el subministrament dels quals afecta el benefici de l'exempció, amb indicació dels propietaris i de les matrícules. En la sol·licitud també s'ha de fer constar l'entitat que cada beneficiari triï per a l'emissió de les targetes a què es refereix el paràgraf anterior. El Ministeri esmentat ha de traslladar la sol·licitud, juntament amb el seu informe, en què s'ha de fer una referència especial, si escau, a l'existència de reciprocitat, al centre gestor per a la seva resolució.

c) El centre gestor ha d'autoritzar, si s'escau, el subministrament de carburants amb dret a devolució, i ha de comunicar aquest acord a l'entitat emissora de les targetes designada pels beneficiaris, amb indicació expressa del nom del propietari del vehicle, de la matrícula i de la quantitat màxima mensual de carburant per a la qual es reconeix el dret a la devolució.

d) Les missions de cada Estat han de notificar al centre gestor les modificacions que hi hagi hagut en relació amb les sol·licituds a què es refereix el paràgraf b) anterior, i s'ha de seguir el procediment que aquest estableix. El centre gestor ha de comunicar les modificacions a les entitats emissores de les targetes afectades.

e) Les entitats emissores de targetes han de remetre al centre gestor, dins dels vint primers dies hàbils següents al d'acabament de cada trimestre, una relació centralitzada, en suport magnètic, amb la presentació, el contingut i el format que estableixi el centre esmentat, que inclogui les dades següents:

1r Nom o raó social, domicili i número d'identificació fiscal de l'entitat emissora.

2n Matrícula del vehicle, número d'identificació fiscal i nom del propietari, i codi del compte de client (ccc) de càrrec.

3r Quantitat total de cada classe de carburant, expressada en litres, adquirida mitjançant la utilització de la targeta, fins al màxim mensual autoritzat, i l'import total degut en el trimestre.

Les entitats emissores de targetes són responsables de la correspondència entre les dades contingudes en les relacions esmentades i les que es dedueixen dels mitjans de pagament utilitzats.

f) El centre gestor ha d'acordar, si s'escau, la devolució de les quotes per l'impost sobre hidrocarburs corresponents als litres de carburant adquirits, sense superar el màxim autoritzat, i ha d'ordenar el pagament de l'import a tornar a l'entitat emissora de les targetes. Per determinar la quota a tornar, s'han d'aplicar els tipus impositius que han estat vigents durant el trimestre per a cada un dels carburants; si hi ha hagut modificació dels tipus, s'aplica el tipus mitjà ponderat pels dies de vigència de cadascun d'aquests. Si l'entitat emissora de les targetes és subjecte passiu de l'impost sobre hidrocarburs, el centre gestor, a petició de l'entitat, pot autoritzar que la devolució es faci mitjançant la minoració de la quota corresponent al període impositiu en què s'acordi la devolució.

g) L'entitat emissora de les targetes ha d'abonar a cada beneficiari l'import de les quotes tornades abans de la data en què li practiqui la primera liquidació, i ha de consignar expressament la quantitat corresponent a la devolució i el trimestre a què correspon.

4. A efectes del que preveu aquest article, s'entén per àmbit territorial intern el definit com a tal a l'article 3 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, i per àmbit territorial comunitari no intern el definit com a tal a l'apartat 4 de l'article 1 del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.

TÍTOL II

Disposicions específiques

CAPÍTOL III

Automòbils

Article 12. *Abast de les franquícies i exempcions.*

1. S'admet amb franquícia o exempció de tota classe de drets i impostos la importació, el lliurament o l'adquisició intracomunitària dels vehicles següents:

a) Automòbils que importi o adquireixi l'Estat estranger corresponent, que siguin raonablement necessaris per a les necessitats de la missió i de les oficines consulars de carrera, dins dels límits d'aplicació del principi de reciprocitat. Aquests automòbils s'han de dedicar exclusivament al servei oficial.

b) Automòbils que importin o adquireixin organismes internacionals amb seu o oficina a Espanya, dins dels límits i amb les condicions fixades en els convenis internacionals respectius.

c) Automòbils que importin o adquireixin, en el nombre d'unitats que fixi el ministre d'Hisenda, els agents diplomàtics i els funcionaris consulars de carrera per al seu ús i el del seu cònjuge i fills, sempre que convisquin amb el titular i en depenguin econòmicament, que no exerceixin cap activitat lucrativa a Espanya i estiguin degudament acreditats i documentats pel Ministeri d'Afers Estrangers.

d) Automòbils que importin o adquireixin els funcionaris amb estatut diplomàtic dels organismes internacionals amb seu o oficina a Espanya. Les condicions per a l'aplicació de la franquícia són les mateixes que les que preveu el paràgraf c) excepte quan els acords de seu estableixin altres condicions, que són les aplicables.

e) Automòbils que importin o adquireixin, en el nombre d'unitats que fixi el ministre d'Hisenda, els membres del personal tecnicoadministratiu de les missions diplomàtiques acreditades i residents a Espanya i dels organismes internacionals amb seu o oficina en territori espanyol, així com els empleats consulars de les oficines consulars de carrera acreditades i residents a Espanya sempre que, en tots els casos, no siguin espanyols ni tinguin residència permanent a Espanya i estiguin degudament acceptats i documentats pel Ministeri d'Afers Estrangers en les categories corresponents. No obstant això, quan els convenis internacionals pels quals es creen els organismes internacionals o els acords de seu d'aquests estableixin altres límits o requisits, són aquests els aplicables al personal tecnicoadministratiu dels organismes internacionals.

f) Automòbils que adquireixin les persones o les entitats a què es refereixen els paràgrafs anteriors d'aquest apartat, acreditades o amb seu en un altre Estat membre i que justifiquin la concessió per les autoritats competents de l'Estat de destinació del dret a adquirir els esmentats automòbils amb exempció.

2. La primera matriculació definitiva a Espanya dels automòbils a què es refereixen els paràgrafs a), b), c), d) i e) de l'apartat 1 anterior està exempta, sempre que es compleixin les condicions previstes en aquest, de l'impost especial sobre determinats mitjans de transports. A efectes d'aquest apartat s'entén per adquisició qualsevol acte o negoci jurídic que permeti la matriculació d'aquests automòbils a nom de les persones o les entitats esmentades a l'apartat 1 anterior.

3. Les persones o les entitats beneficiàries de les exempcions que preveu aquest article no poden ser titulars d'automòbils que s'acullin al règim d'importació temporal.

Article 13. *Aplicació de les franquícies i exempcions.*

1. L'aplicació de les exempcions a què es refereix el paràgraf f) de l'apartat 1 de l'article 12 anterior es fa amb subjecció al procediment que regula l'apartat 2 de l'article 10 d'aquest Reial decret.

2. Les altres franquícies i exempcions que regula l'apartat 1 de l'article 12 anterior s'apliquen directament amb el reconeixement previ de la seva procedència, amb subjecció al procediment que estableix el paràgraf a) de l'apartat 1 de l'article 10 d'aquest Reial decret.

Els subjectes passius de l'impost sobre el valor afegit que facin els lliuraments a què es refereix l'article 12 no han de liquidar l'impost corresponent a aquests ni n'han de fer repercutir, per tant, l'import, i han de fer constar a la factura el reconeixement de l'exempció atorgada pel centre gestor, i conservar el reconeixement com a justificant de l'exempció.

3. Com a regla general, es pot concedir la substitució dels vehicles objecte de les franquícies i exempcions quan hagi transcorregut almenys un any des de la data de l'autorització del règim, excepte en els casos de deteriorament greu, accident o robatori amb desaparició degudament justificats, en què es pot autoritzar la substitució abans que hagi transcorregut el termini esmentat. Així mateix, s'exigeix amb caràcter previ l'affectació del vehicle substituït a alguna de les destinacions a què fa referència l'article 8 d'aquest Reial decret.

4. Quan deixin de ser aplicables les franquícies o les exempcions o es produeixi qualsevol altra incidència relativa als permisos especials de circulació, el Ministeri d'Afers Estrangers ha de comunicar aquesta circumstància als òrgans competents de l'organisme autònom Prefectura Central de Trànsit als efectes oportuns.

5. La circulació d'automòbils amb les plaques especials de matriculació a què es refereix l'article 14 següent sense que els seus titulars tinguin dret a les franquícies o les exempcions a què es refereix l'article 12 anterior, així com l'ús de les sigles CD, CC, OI o TA en vehicles diferents dels emparats pel permís especial de circulació, pot donar lloc al precintament i la immobilització de l'automòbil, sens perjudici de la incoació dels procediments sancionadors que escaiguin.

6. El que disposen els articles 8 i 9 d'aquest Reial decret també és aplicable als vehicles automòbils.

Article 14. *Permisos de circulació.*

1. Els automòbils respecte dels quals s'apliquin les exempcions que preveu l'article 12 anterior han de circular emparats pels permisos i les plaques de matrícula especials següents:

a) Els automòbils a què es refereixen els paràgrafs a) i c) de l'apartat 1 de l'article 12 anterior han de circular a l'empara dels permisos i les plaques de «cos diplomàtic» (CD) o d'«oficines consulars i el seu personal» (CC), segons escaigui.

b) Els automòbils a què es refereixen els paràgrafs b) i d) de l'apartat 1 de l'article 12 anterior han de circular a l'empara del permís i la placa d'«organitzacions internacionals» (OI).

c) Els automòbils a què es refereix el paràgraf e) de l'apartat 1 de l'article 12 anterior han de circular a l'empara del permís i la placa de «personal tecnicoadministratiu» (TA).

2. L'expedició dels permisos de circulació i l'autorització de l'ús de les plaques a què es refereix l'apartat anterior s'ha de portar a terme segons el que preveuen l'article 39 del Reglament general de vehicles, aprovat pel Reial decret 2822/1998, de 23 de desembre, i els seus annexos XVI i XVIII.

CAPÍTOL IV

Equipatges personals

Article 15. *Despatx d'equipatges personals.*

1. Els agents diplomàtics i els funcionaris consulars de carrera acreditats a Espanya, així com els funcionaris d'organismes internacionals amb seu o oficina a Espanya que tinguin estatut diplomàtic, estan exempts de la inspecció del seu equipatge personal llevat que hi hagi motius fonamentats per suposar que contenen objectes que estan subjectes al pagament de drets, encara que es tracti dels inclosos a les franquícies previstes, o objectes l'entrada o la sortida dels quals estigui prohibida per la legislació espanyola o sotmesa a normes especials. En aquests casos el reconeixement només es pot efectuar en presència de la persona directament interessada o del seu representant autoritzat.

2. Si en els equipatges s'hi troben articles diferents dels efectes personals, inclosos els compresos en les franquícies previstes, el despatx en règim de franquícia s'ha de fer tal com preveu el paràgraf a) de l'apartat 1 de l'article 10 d'aquest Reial decret.

Disposició adicional primera. *Modificacions al Reglament general de vehicles.*

Els preceptes del Reglament general de vehicles, aprovat pel Reial decret 2822/1998, de 23 de desembre, que s'indiquen a continuació queden modificats, a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, en els termes següents:

1. L'apartat 6è del paràgraf A de l'annex XIII queda redactat de la manera següent:

«6è Autoliquidació de l'impost especial sobre determinats mitjans de transport o justificació de no-subjecció o d'exempció, excepte en els dos casos següents:

a) Que el vehicle la matriculació del qual se sol·licita figuri en la relació de turismes comercials homologats pel Departament de Gestió Tributària de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

b) Els vehicles automòbils matriculats amb plaques CD, OI, CC o TA, d'acord amb el que estableix la secció I, «Vehicles en règim de matrícula diplomàtica», de l'annex XVI, «Matriculació especial».

2. El paràgraf A) de la secció I, «Vehicles en règim de matrícula diplomàtica» de l'annex XVI, «Matriculació especial», queda redactat de la manera següent:

«A) D'acord amb el que estableix l'article 39, apartat 2 d'aquest Reglament, per a la matriculació d'aquests vehicles s'han d'aportar els documents següents:

1r Sol·licitud formulada pel Ministeri d'Afers Estrangers cursada a través de la Direcció General de Protocol, Cancelleria i Ordres, en què s'han de consignar les dades d'identificació, tant del titular com del vehicle, acompanyada de:

a) Permís de circulació del model corresponent, amb la matrícula assignada en cada cas pel Ministeri d'Afers Estrangers.

b) Targeta d'inspecció tècnica del model oficial, fitxa reduïda o certificat expedit pel fabricant on constin les característiques que figuren en el model oficial de targeta.

c) Document expedit per l'Administració tributària competent, que autoritzi el règim diplomàtic.

d) Taxa per l'import establert legalment.

2n El canvi de titularitat del vehicle subsistent el règim de matrícula diplomàtica l'ha de sol·licitar el Ministeri d'Afers Estrangers que, en la comunicació que remeti a la Prefectura Provincial de Trànsit de Madrid que autoritzi el canvi, ha de fer referència expressa a l'autorització expedida per l'Administració tributària competent.

3r Si el vehicle per al qual se sol·licita l'expedició d'un d'aquests permisos ha tingut assignada prèviament una matrícula turística o ordinària, a més dels documents especificats en els paràgrafs a) i c) de l'apartat 1r, s'hi ha d'adjuntar l'original del permís de circulació, així com la fitxa tècnica que es va expedir al seu dia.

4t L'acabament del règim de matrícula diplomàtica, tant si es produeix canvi de titularitat com si no, ha de ser comunicat a la Prefectura de Trànsit del domicili de l'adquiridor pel Ministeri d'Afers Estrangers. En la comunicació s'han de consignar les dades d'identificació del vehicle, així com les del titular particular i el seu domicili, i s'hi ha d'adjuntar, si s'escau, el document expedit per l'Administració tributària competent on consti que el vehicle ha cessat en el règim diplomàtic.

A més, s'han d'aportar els documents següents:

- a) Sol·licitud de matriculació subscrita per l'interessat en l'imprès model oficial que han de facilitar les prefectures de trànsit.
- b) Taxa per l'import establert legalment.
- c) Fotocòpia del document d'identificació personal.
- d) Targeta d'inspecció tècnica, amb el reconeixement periòdic en vigor.

5è Autoliquidació de l'impost sobre vehicles de tracció mecànica o justificant de la seva exempció.

6è Autoliquidació de l'impost especial sobre determinats mitjans de transport o declaració de no-subjecció o d'exempció d'aquest impost, llevat de si el vehicle va tenir anteriorment matrícula ordinària.

7è Si en el moment de l'acabament del règim diplomàtic es produeix canvi de titularitat, l'adquirent particular també ha de presentar la sol·licitud de transferència, juntament amb els documents que li siguin exigibles dels esmentats per a aquest tràmit a l'annex XIV d'aquest Reglament.»

Disposició addicional segona. *Exempcions relatives a l'Organització del Tractat de l'Atlàntic Nord.*

L'aplicació de les exempcions relatives a l'Organització del Tractat de l'Atlàntic Nord i als estats part del Tractat es continua regint pel que preveu el Reial decret 1967/1999, de 23 de desembre.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

1. A l'entrada en vigor d'aquest Reial decret queden derogats:

- a) L'article 121 de les Ordenances generals de la renda de duanes, aprovades pel Decret de 17 d'octubre de 1947.
- b) Les ordres del Ministeri d'Hisenda comunicades de 27 de juny de 1952, 15 d'octubre de 1954, 26 de juny de 1957 i 30 de desembre de 1961.
- c) Qualsevol altra disposició del mateix rang o inferior que s'oposi al que disposa aquest Reial decret.

2. En la mesura que constitueixi desplegament del que disposen els apartats vuit i nou de l'article 22, u i dos de l'article 26, i els articles 60 i 61 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, a partir de la data de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret queda sense efecte el que preveuen els apartats 3, 4 i 5 de l'article 10 del Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre.

3. En la mesura que constitueixi desplegament del que disposen els paràgrafs a) i b) de l'apartat 1 de l'article 9 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, a partir de la data de l'entrada en vigor d'aquest

Reial decret queda sense efecte el que preveuen els articles 4 i 5 del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.

4. En la mesura que constitueixi desplegament del que disposen els apartats 6 i 7 de l'article 12, els apartats 8 i 9 de l'article 14 i els apartats 5 i 6 de l'article 76 de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de les Canàries, a partir de la data de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret queda sense efecte el que preveuen els articles 15, apartats 8 i 9; 32, 33 i 142, apartat 1, en relació amb els articles anteriors, del Reial decret 2538/1994, de 29 de desembre, que hagi estat objecte de regulació en aquest Reial decret.

Disposició final primera. *Límits de les franquícies i exempcions.*

1. En els casos a què es refereixen els articles 2, 3, 4, 5 i 12 d'aquest Reial decret, el ministre d'Hisenda, amb l'informe previ del Ministeri d'Afers Estrangers, ha d'establir els mòduls per determinar l'adequació de les quantitats de béns i efectes que poden ser objecte d'importació, lliurament, adquisició intracomunitària o fabricació amb franquícia o exempció a les necessitats de les entitats o les persones beneficiàries d'aquesta.

2. Els mòduls que assenyalen l'apartat anterior s'apliquen per al conjunt dels béns adquirits o importats per les persones o les entitats beneficiàries.

3. Quan concorrin circumstàncies especials, degudament acreditades, el centre gestor, a través del procediment que preveu el paràgraf a) de l'apartat 1 de l'article 10 d'aquest Reial decret i amb l'informe favorable previ del Ministeri d'Afers Estrangers, pot acordar l'aplicació de l'exempció per a quantitats superiors a les fixades als mòduls a què es refereix l'apartat 1 anterior.

Disposició final segona. *Facultats de desplegament.*

Sens perjudici del que disposa la disposició final primera i de les competències de desplegament normatiu pròpies de la Comunitat Autònoma de Canàries i de les ciutats de Ceuta i Melilla, s'autoritzen els ministres d'Afers Estrangers i d'Hisenda per dictar conjuntament les disposicions necessàries per al desplegament i l'aplicació del que estableix aquest Reial decret.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor el dia 1 de gener de 2001.

Madrid, 29 de desembre de 2000.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident primer del Govern
i ministre de la Presidència,
MARIANO RAJOY BREY

